

Sygn. akt VIII U 2463/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2014 r. w Gliwicach

sprawy W. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania W. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 3 września 2013 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ubezpieczonemu przyznaje prawo do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych poczynając od ukończenia wieku emerytalnego 60 lat;
- zasądza od organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

(-) SSO Maria Gawlik

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zaskarżoną decyzją z dnia 3.09.2013 r., odmówił ubezpieczonemu W. S. (S.) prawa do emerytury w oparciu o przepis art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. z 2009 r., Dz.U. nr 153, poz. 1227 ze zm.), ponieważ nie udowodnił on 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A.

W odwołaniu do Sądu ubezpieczony W. S. domaga się zmiany zaskarżonej decyzji przez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach uzasadniając, że przez wymagany okres 15 lat wykonywał prace w warunkach szczególnych wymienione w wykazie A.

Wskazał, że w okresach od 11.06.1979 r. do 31.05.1986 r. oraz od 2.06.1986 r. do 30.11.1988r. wykonywał prace w warunkach szczególnych na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego.

Ponadto ubezpieczony wniósł o zasądzenie od organu rentowego kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony W. S. ur. (...), w dniu 22.07.2013 r. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył 18.08.2013 r., a na dzień 1.01.1999 r. udowodnił ponad 25 letni okres zatrudnienia, lecz nie udokumentował 15 lat pracy wykonywanej w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 8 lat, 6 miesięcy i 2 dni.

Organ rentowy uznał do pracy w warunkach szczególnych okres pracy ubezpieczonego od 1.12.1988 r. do 31.08.1997r. w (...) S.A. w G. na stanowisku kierowcy-operatora spycharki.

Natomiast nie uznał okresu pracy ubezpieczonego od 2.06.1986 r. do 30.11.1988 r.

w (...) S.A. w G. w charakterze kierowcy oraz od 11.06.1979 r. do 31.05.1986 r. w Przedsiębiorstwie (...) w G. z przyczyn podanych w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie – dowód: k. 14 (verte) i 15 akt sądowych.

W okresie od 2.06.1986 r. do 30.11.1988 r. w (...) S.A. w G., ubezpieczony W. S. pracował jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony, co potwierdził w imieniu pracodawcy Likwidator – C. P. w świadectwie pracy z dnia 1.09.1997 r.

– dowód: k. 12 a.s. (verte).

Wobec powyższego Sąd nie przeprowadzał dowodu z zeznań świadków: J. P. M. K. (1) uznając, że wyżej wymieniony okres nie jest okresem spornym.

Zauważyć należy, że w wyżej wymienionym Przedsiębiorstwie ubezpieczony również pracował w okresie od 1.09.1997 r. do 28.02.1998 r. w warunkach szczególnych jako kierowca - operator – dowód: k. 13 akt sądowych (verte), który to okres również zdaniem Sądu jako bezsporny nie został uznany przez organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych.

W kolejnym okresie od 11.06.1979 r. do 31.05.1986 r. ubezpieczony jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 ton pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w G..

W czasie zatrudnienia nie był kierowany do innych prac.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt osobowych ubezpieczonego oraz zeznań świadków: T. Ł. i M. K. (2) – dowód: k. 21 i 33 akt sądowych.

Zgromadzona w sprawie dokumentacja została sporządzona w sposób rzetelny i nie budzący wątpliwości, a zeznania świadków są spójne, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają, dając łącznie pełny obraz przebiegu i charakteru zatrudnienia ubezpieczonego w spornych okresach.

Zdaniem Sądu zeznania świadków korelują z zapisami w dokumentacji osobowej ubezpieczonego.

W dniu 24.02.2014 r. pełnomocnik ubezpieczonego wniosła o przeprowadzenie dowodu ze świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 30.09.2013 r. na okoliczność, że ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie od 15.05.1975 r. do 30.06.1976 r. w (...) S.A. w W., poprzednia nazwa: (...) Przedsiębiorstwo (...) – dowód: k. 22 i 23 akt sądowych.

Sąd nie badał charakteru pracy ubezpieczonego świadczonej w wyżej wymienionym okresie, ponieważ po uwzględnieniu do stażu pracy w warunkach szczególnych spornych okresów, zdaniem Sądu ubezpieczony udowodnił wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nie-przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem. (obowiązek rozwiązania stosunku pracy ustał z dniem 1.01.2013r.).

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1 stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Z kolei w myśl punktu 2 działu VIII Wykazu A określającego prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego, a stanowiącego Załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.) do takich prac należą: prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczy h tramwajów.

Zgodnie z przepisem art. 227 k.p.c. w postępowaniu sądowym nie istnieją ograniczenia dowodowe z § 2 pkt 2 R.-porządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r., Nr 8, poz. 43 z późniejszymi zmianami), a co za tym idzie fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach mógł być wykazany wszelkimi dowodami, w tym zeznaniami świadków (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1998r., sygn. akt II UKN 357/98, OSNP z 2000r., Nr 3, poz. 112).

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych po ukończeniu 60 roku życia.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych

(tj. na dzień 31 grudnia 2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32 również po dniu 31 grudnia 2008r. oraz nieprzystąpieniu do OFE i rozwiązaniu stosunku pracy. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Według oceny Sądu postępowanie dowodowe w przedmiotowej sprawie wykazało, że ubezpieczony W. S. spełnia wszystkie przesłanki określone w powołanych wyżej przepisach, pozwalające na przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, bowiem bez wątplenia przed dniem 1 stycznia 1999 r., co najmniej przez okres 15 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach pozostałe warunki wynikające z treści art. 184 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (tekst jednolity: Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) są niesporne.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Gliwicach w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł o zmianie zaskarżonej decyzji.

O kosztach Sąd orzekł z mocy art. 98 k.p.c.

SSO Maria Gawlik

Z/

1. uzasadnienie odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem
doręczyć organowi rentowemu,
3. kal. 14 dni lub z wpływem.

G-ce, 2014-03-31`

Sędzia